

R. P. Thomæ Tamburini È Societate Jesu Opera Omnia

Tamburini, Tommaso

Lugduni, 1689

Caput II. De quintitate furti sufficienti ad mortale inter extraneos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78172](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78172)

Vnde Doctores apud de Lugo , tom. 1. de iust.

[illegible][illegible]

CAPVT 15.

*De quantitate furti sufficientis ad mortale
inter extraneos.*

Semper mihi in sedit animo sententia docens, ejus-
modi quantitatem desumendam esse respectu
de personam Domini rei acceptæ. Ratio est, quia furti-
militia fundatur in duobus, nempe in desimento, quod
passio fit, et in ejusdem proximi rationabili in-
novatione. At, quò documentum fit notabile, quodque
Dominus sit rationabiliter invitus; dependet essentia-
liter, uti quoque, ab ipsa condicione personæ, à qua
res auferitur, vix ex pater; nam propterea mox, ex
communem sententia, dicimus, majorem requiri quanti-
tatem ad mortale, quando furtum committitur per mor-
talem, quæque interpolatæ vices, quam quando simul, quia
minimus Dominus est nocuumentum, minusque est invi-
tus. Minus ibi, quàm hic. Non potest ergo decre-
re quantitas sufficiens ad constituendum peccatum mor-
tale, nisi ejusmodi conditio personæ diligenter in-
spectetur.

2. Hoc posito, tres personarum conditiones statuō; pauperes, divites, & medios inter hos, quas personarum communis vocamus: Si à pauperibus aufertas unum, vel duos Regales, seu Julios (unum Regale continet Tarentum unum, & circiter grana quinque moneta Sicula) peccabis mortaliter; Si à valde divite furens unum circiter aureum, seu scutum (quod tarentis duodecim continet nostrae monetae Siculae) peccabis item

mortaliter; solum facere, propter rationem dictam *n. 7. procedens*, a diuino Principe nisi duos, vel tres aureos fueris, fortasse te non peccaturum mortaliter. Si denique clam accipias a communi persona quatuor, vel quinque Regales, seu Iulios, seu tarenos quinque, vel sex Seculari moneta, mortaliter peccabis. Quod si a predictis minus fueris, quam quod dictum est, solum peccabis venialiter. Neque te offendant illud (vel) quod semper appofuimus: nam cum tota hæc fuit malitia, ut dictum est, dependet a qualitate personæ, semper illam præ oculis habere debes, vt prudenti moralique iudicio, quod varium esse solet, decernas, quale peccatum committatur. Ratio ergo nostræ doctrinæ est, quia, qui illi iuratus a predictis, notabile nocumentum isdem immediate infert, unde ipsi rationabiliter sint invitati, secdm non item. Hanc doctrinam sequuntur Petr. Arrag. *1. 2. q. 66. art. 2.* Petr. Nau. *1. 1. de res. cap. 1. n. 39.* Ioan. Mend. *C. de res. q. 10. fauētque Sotus 1. 1. de iust. q. 3. art. 3.* apud Bartholomæum a S. Fausto mox citan. vide etiam Bonac. *de res. in part. d. 2. quest. 8. pr. 1. num. 7.* legē Lessium, *lib. 2. cap. 12. num. 29.* qui probare contendit, unum aureum, etiam in Rege diuino, afferre ex se grave nocumentum.

3. Dixi (immediatè) nam si aliud dānnum ex tali acceptione consequitur illi, à quo rem surripuisti, ut si abstulisti acum ab eo, qui ob eius carentiam, blasphemavi vel ab eo, cui cessavit grave luctum, vel grave dānnum emerit, peccasses quidem mortaliter: at non ob ipsum immediatum furtum acus, sed live ob scandalum, quia nulla excusante necessitate fuisti causa blasphemiz, si illam prævdisti, sive ob consequens graue dānnum, quod certe non est propriè furtum, sed, ut *supra* vidimus, damnificatio. Hinc, si fuisset imposita excommunicatio, vel reservatio contra furtum, illas non incurrisses, quia propriè furtum grave, dum solum acum furatus es, non commisisti.

4. Aliqui, ut Navarrus quantitatem sufficientem ad mortale putant esse dimidium Regale, seu Iulium: Alij, ut Toletus, unum Iulium: Alij, ut idem Toletus, duos: Alij, ut Valentia, tres: Alij quatuor, ut idem Val. Alij a communibus personis quinque, ut Joan. Med. Alij a Rege dissimilo centum aureos, ut Bannes: Alij tantum pecunie valorem, quanta in unoquoque loco solent conducí opera fossoris unius diei, sicut Molina: Alij quantum est valor unius gallinæ, ut Cordub. Hi omnes citantur à Barth. à sancto Fausto, in *Thef. Reg. lib. 8. quæst. 133. et in pec. Conf. d. 44. quæst. 51.* De parvitate hujus materie lege ite Dicastill. lib. 2. de *just. iustit. d. 6. dub. 2.* Sed certè tanta varietas sententiarum nonnisi in consuetudine doctrina fundari potuit, quia scilicet, si Doctores confluerint (probabiliter, necne, ipsi viderint) eam quantitatem afferre nocuum mentum grave, & involuntarium Domini, illa minor non afferre.

CAPVT III.

De furtis modicis successive continuatis.

Triplici modo; quantum ad nos pertinet, modi-
ca furta usurpare contingit. Primò, Modica, per
interruptas vices, ab vno, eodemque furtipiendo, ve-
rum, ita ut per priora furta non perveniat, ad dampnum
notabile proximis, pertineatur, per posteriora. Secundò,
modica furando à multis, modò his, modò illis, non per-
venientia ad dampnum grave ipsorum, verum ita, ut hæc
modica unita faciant notabilem quantitatem, & notabi-
le lucrum afferant furi. Tertiò: si multi modicum quidem
ab vno, eodemque auferant, singuli, sed cum notabili hu-
ius damno: cum interim ipsi singuli modicum quid-
dumtaxat acceperint.